

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

**nr. 9823 van 31 juli 2013
in de zaak A. 209.443/XIV-35.105**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Vaderlandstraat 32
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 11 juli 2013, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 104.518 van 6 juni 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 juli 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Waar de verzoekers aanvoeren dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet met redenen omkleed waarom geen onderzoek naar de bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, b, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) is gevoerd, gaan zij voorbij aan punt 2.1. van het

bestreden arrest waarin wordt overwogen dat “de verzoekende partijen (...) hun asielrelaas niet aannemelijk (hebben) kunnen maken” en dat “dienvolgens (...) evenmin geloof (kan) worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet”. Het bestreden arrest voldoet aldus aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en het enige middel mist in de mate feitelijke grondslag.

Uit de overweging in het bestreden arrest dat “met de verwijzing naar Het Algemeen Ambtsbericht van januari 2012 en een rapport van de US Department of State en van Amnesty International (...) verzoekers de besluiten betreffende de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, die steun vinden in het administratief dossier, niet (weerleggen)” blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door de verzoekers overgelegde informatiebronnen wel degelijk in aanmerking hebben genomen. Het beoordelen van de bewijswaarde van de door de verzoekers neergelegde stukken behoort evenwel tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan bovendien, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Middels een verwijzing naar “informatie (die) een veralgemeende situatie aankaart”, maken de verzoekers dan ook geen schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op eenendertig juli tweeduizend dertien, door:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen